

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Patres in varia loca Pontificis iussu discedunt. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

parerent; cuius in verba iurarēt; denique cuius sibi nutum ac voluntatem instar divini cuiusdam oraculi ducerent. Hisce ita constitutis, deinceps quæsitum de huius ipsius potestate, utrum certo dierum spatio definitam, an verò perpetuam esse oporteret. Perpetuam esse placuit omnibus, idque cum alias ob causas, quas commemorare hoc loco necesse non est, tum verò ut negotia gratuita, quæ ad conficiendum non modò plenæ libertatis, verum etiam longi ferè temporis indigent, leniter & ex animi sui sententia possent ad exitum sine vlla trepidatione perducere. Additum ad hæc, ut Societatis candidati, cum aliis experimentis, tum verò præcipuè spiritualibus exercitationibus, peregrinatione, & infirmis publici alicuius valetudinarii ministeriis probarentur. Itemque, ut qui Societatis instituta profiterentur; ii ad tria solemniora, quæ nobis cum alijs dicatis Deo familiis ferè communia sunt, quartum nominatim adiungerēt, quascunque ad fidei vel infidelium terras Christianæ rei causa Pontifici maximo ipsos mittere placuisset, eò sine vlla tergiuersatione, atque a deò sine vlla non modò mercede, sed ne viatici quidè petitione proficiscendi; ac simul, concepta verborum formula sese obstringerent, puerili ætati per catechesim erudiendæ; quòd eo remedio nullum ferme efficacius foret ad intemeratam fidem tuendam, ac prauæ religionis prohibenda contagia. Hæc igitur & alia id genus nonnulla per eos dies ab Ignatio patribusque decreta sunt: eidemque Ignatio negotium datum, ut ea in summam redacta, Pontifici maximo primò Apostolica auctoritate sancienda atque approbanda proponeret; deinde ut eadem ipse postea per otium fusiùs explicaret ordinarètque, & quàm accommodatissimas ad Societatis vocationem & spiritum leges canonè que prescriberet.

PATRES IN VARIA LOCA PONTIFICIS
IUSSU DISCEDUNT.

CAPVT X.

SV hæc ferme decreta, Pontifex maximus aliquot operarios ab Ignatio in varias agri Ecclesiastici vineas postulauit. Id nostræ Societati fuit Apostolicæ peregrinationis exordium. Ennio Verulano, S.R.E. Cardinali per eos dies cum amplissima potestate legatio Parmensis obuenerat. Huic, Pontificis iussu, legationis comites & rerum spiritalium administri duo, Petrus Faber & Iacobus Laines, ab Ignatio dati: Senas verò in Etruriâ Paschasius,

sus ad instaurandam sacri cuiusdã cœnobii disciplinam ab eodẽ
 Pontifice missus est. In Ænariam seu Inarimem intulam. pacifi-
 cationis gratia non levis momenti, Nicolaus Bobadilla: Brixiam
 in Cenomannos ditiois Venetã, Claudius Iaius grauib; item
 de causis abiit. Ac per idipsum tempus etiam in extremas terras
 primũ Societati paruit aditus. Brasiliam oram, & præterea
 quidquid inter inaccessum olim Bonæ spei promontorium vlti-
 mosque Sinas interiacet maritimi tractus, Indo & Gange supe-
 rato, Lusitani, armatis classibus, ante annos aliquot ingenti au-
 su & labore, æquẽ fortiter ac feliciter aperuerant; neque Ioannẽ
 hoc nomine tertium Lusitaniã Regem, insigni virtute ac pietate
 virum, vlla magis augebat cura, quam vt barbaras illas nationes
 à misera dæmonum seruitute ad vnius veri Dei notitiam cultum-
 que traduceret: atque ob idipsum, quos in ea mitteret loca præ-
 cones Euangelii, & moribus & eruditione præstantes, tota Euro-
 pa impendio conquirebat. Eius rei conscius Iacobus Gouea, is
 qui Parisius in ipso virgarum periculo singularem Ignatii fidem
 virtutemque ingenti cum admiratione cognorat, procul dubio
 statuit, illum & socios ad Indicam expeditionem forequam ac-
 commodatissimos, quoniam quidem ab Hierosolymã accessu
 bello impediti, quemadmodum audierat, in Italia substitissent.
 Neque tamen quidquam eius consilii ratus impertitendum Re-
 gi, antequam ipse Ignatii voluntatem explorasset; pro amicitia
 ad illum scribit, quam libente Lusitaniã Rege, quam spatiosa
 bonorum industria pietatiq; campus in India pateat. sibi qu-
 dem, quando illum & socios ab Hierosolymitana curatione at-
 ceat bellum, sanctissimis ipsorum studiis provinciam in primis
 aptam videri. Si conditio placeat, vltro semet apud Regem totius
 negotii fore interpretem pollicetur. Ad ea cum gratiarũ actioe
 rescripsit Ignatius, neque se neque socios esse iam sui iuris, qui-
 pe qui summo Christi Vicario semetipsi perpetuo nexu Obedie-
 tiã mancipassent; proinde agendum esse cum Romano Pontifi-
 ce; quidquid ille iussisset, id verò sine mora faciuros. Quo acco-
 pro responso Gouea, cum facillẽ speraret a Pontifice impetrari
 posse rem totam Regi suo per litteras aperiri, ipsumque expleat
 epistola Ignatii ad eum mittit cum summis illius & sociorũ lau-
 dibus, etiam atque etiam suadens, vt eiusmodi virorũ opera po-
 tissimum vtatur, neu tam præclaram occasionem elabi patiarur
 è manibus, qui similem fortasse nullam sit in posterum habito-
 rus. Laud incassum adhibita hortatio; quippe Rex & sua sponte
 iam incitatus, & Gouea talis viri monitis & auctoritate perme-
 tus,

eus, confestim Petro Mascarenia, suo apud Pontificem maximū
 Oratori, mandat mox in Lusitaniam redituro, det operam vt quā
 plurimos ex Ignatii disciplina secum deducat, Euangelii causa
 mittendos in Indiam, eaque de re cum Ignatio quam primū ag-
 gat: si res cum illo minū procedat, omni conatu cum ipso Pon-
 tifice trāsigat, vtiq; ne sine tali comitatu reuertatur ad se. Hoc
 tam severo mandato legatus accepto, sine cūctatione Ignatium
 conuenit, ac pauca præfatus (vt fit) conciliandæ beneuolentiæ;
 mandatum sui Regis exponit, Patresq; minimum sex in missio-
 nem Indiam postulat. Ad quem ille submissa oratione, tam ho-
 norifico Regis de se iudicio gratias cum egressit, eadē ferme quæ
 ad Goueam respondit: quod ab se peratur, totum id è summi Pō-
 tificis voluntate imperioq; pendere; qui tamē, si quid ego sen-
 tiam quæris, (inquit Ignatius) vnum aut alterū fortasse tibi cō-
 cesserit, plures vero nequaquam. At ille cum nihilominus in eo-
 dem postulato persisteret, Dei fidem & hominum testans, nusquā
 operam collocari fructuosius posse; tum Ignatius, quasi futura
 prælagiens, familiari ac placido vultu: Deus, inquit, meliora,
 clarissime orator; quippe si è tam exiguo numero, lex vnā dum-
 taxat in provinciam demas, quantulum, quæso, reliquo terrarū
 orbi supererit? Neque tamen idcirco ille ab incepto desistit; quo-
 niam Ignatium flecti posse diffidat, ad ipsum adit Pontificē, nar-
 rat quid sibi ab Rege mandatum sit, suppliciter etiam atque etiā
 obsecrans, ne in tam honesta causa, tamque pia, frustrari se Re-
 gemque suum concepta peropportuni subsidii spe patriatur. Hic
 Pontifex, quamquam lætus ab urbē Roma potissimū, vt par e-
 rat, peti sacri Euangelii nuntios, & insuper, tanto Regi tamque
 de Romana Ecclesia bene merito gratificari vehementer exo-
 prans; tamen, vt in tali negotio, ne videlicet seruis Dei ad omne
 paratis obsequium abuti pro potestate videretur, (qua erat leni-
 tate ac sapientia vir) audito legato, rem ipsam probauit, de nu-
 mero ad arbitrium reiecit Ignatii. Is proinde (sanè quā aggre-
 ferente Mascarenia, neque tamen aspernante quod datum est)
 post multas in eam rem fufas ad superos preces, quemadmodum
 antea significauerat, duos dumtaxat glorioso muneri destinauit,
 Simonem Roterigium Lusitanum, & Nicolaum Bobadillam, qui
 cum idcirco Romam euocatus, grauius ischiade laboraret, ne-
 que legatus Regis maturo iam reditu expectare diutius posset;
 ægro Bobadillæ, sibi que vicem ceptam dolenti, Franciscus Xa-
 uerius repente sufficitur. Erat omnino laboriosa prouincia, i-
 terque lōginquam: & cum ferè nullā in spē reditus, tum verò im-

apertum panem quotidie vitæ discrimen. Sed quæ alios ab eius
 modi consilio retardassent, ea ipsa incitamenta fuere Patribus
 cum se quisque tali sorte præ cæteris beatum existimaret. Ac Si-
 mon quidem parata in Lusitaniam naui celeriter antecessit; at
 deinde Regis Lusitanix iussu procerumque rogatu, quamuis inu-
 rus, in eadem prouincia substitit. Xauerius autem, uti delatum ac-
 cum est, confestim exsiluit gaudio, datoque sibi tempore vix quod
 satis esset ad laceraam attritamque tunicam resarciendam, & se-
 lutandos fratres; cum legato postera die profectus est, immen-
 tales agens Domino gratias, quod se denique voti compote effe-
 cisset. Perperuas quippe clades pereuntium ex ignoratione Dei
 in vltimis regionibus, animarum, iam antè miserari, & melius po-
 tissimum Indiæ magnitudinè crebris consueuerat vsurpare les-
 monibus. Quin etiam per quietem non semel erat sibi visus Æ-
 thiopem in humeros sustulisse vsque adeo ponderosum, ut ipsi
 oneris magnitudine excitaretur è somno mirè defatigatus, me-
 brisque omnibus dolens: continuoque rem omnè Iacobo Lami-
 patefaciebat eiusdem cubiculi socio. Hæc igitur fuere nostris ho-
 minibus Pontificiæ missionis initia: Partesque in varia deinceps
 loca profecti, maiorem in modum aucta Societate, institutisque,
 supplementi causa, tota ferme Europa collegiis domibusque, res
 eas Deo duce atque adiutore gessere, quæ proprio & quidem
 iusto volumine ipsæ per se ad enarrandum indigeant.

IGNATIUS PLEBI FAME PERICLI
 TANTI SVCCVRRIT.

CAPVT XI.

NE QUE verò Ignatio & cæteris, qui remanserant Romæ,
 negotium defuit. Erat annus à Virginis partu MDXXX
 VIII. insignis annonæ caritate, ac per hyemem præcipue
 tanta frugum inopia, ut passim iacentes in publico pauperes, in
 gore fameque confecti, miserandum in modum expiraret. Quo
 spectaculo commotus Ignatius, tantæ calamitati sibi omni ope sub-
 ueniendum putauit. Iamque è Garzonii villa cum suis in Urbis fre-
 quentiora loca migrauerat, laxiore sibi ab amicis domo condo-
 cta ad circum Flaminium, in ea regione quæ sancti Angeli ad Pi-
 scarium hodie dicitur. In eius igitur domus ampla coe-
 natione scæno stragulisque dispositis, & in pauperum alimenta elec-
 mosynis vndique corrogatis in omnes partes dimisit, qui in id bo-
 Spiritum